

— Защо тукъ растенията и птиците и животните сѫ нѣкѫде еднакви, а нѣкѫде нееднакви съ тѣзи на сушата?

— Защо скелетите на животните, птиците и растенията, изровени на островите, приличатъ повече на тия, които сѫ на сушата, а не на ония, които сега живѣятъ на островите?

И още много други въпроси си задавалъ младиятъ човѣкъ, на които отговоръ дотогава никой не можелъ да даде.

Ето защо трѣбвало да се събиратъ и трупатъ материали, и то колкото се може повече. И чакъ следъ 40 годишъ усиленъ, усамотенъ и тихъ животъ въ едно селце, близо до Лондонъ, следъ като дълбоко проучилъ събрания материалъ, Дарвинъ можалъ да отговори на много неразрешени дотогава въпроси.

Презъ петь годишното пѫтуване той можалъ да види природата въ нейното безкрайно разнообразие. Следъ островите на обширния Атлантически океанъ, предъ „Биглъ“ се показала Бразилия, съ планинските си разклонения и залесени стрѣмници, заемащи по-голѣмата част отъ Южна Америка, покрита съ девствени гори по цѣлото течение на голѣмата река Амазонка, съ голѣмо разнообразие на животни и растения. Тукъ се срѣщали дървета, отъ които се получава каучукъ, какао, кафе, боя и грамадния орѣхъ, достигащъ 40 м. височина. Тукъ се срѣщали гигантски змии и свирепата змия „боа“, която мѣстното население употребява за храна. Голѣмото разнообразие на птиците особено много очудило Дарвина. Толкова различни родове и